

STARI OČE

SKAND. M. IME

IZRASTEK V USTIH

Ž. IME

PRICA PRI KRSTU (MNOŽ.)

STRUPENA RASTLINA ZLATIČENKA

ITAL. DEN. ENOTA

JUGOZHOD

RUMENA VIJOLICA

PREDIVALEC IRSKE

KRAJEVNA SKUPNOST

AVSTRISKA POROČ. AGENCIJA

JEZERO V OSREDNJI AZIJI

ITAL. PESNICA NEGRI

DRŽAVA V S. AMERIKI

PROGRAM

MAT. ZNAK

HRIB J. OD BEOGRADA

JUNIOR

ANG. PIVO PREBIVALEC KAIRA

OŽJI SORODNIK

GVIDON BIRROLLA ČAŠA

DOM. VOJAK V AFRIKI JEZERO (FRANCO.)

FIGURA ZANIK NASPROTJA GL. MESTO FRANCJE

TAJEDAVEC

MAK. POLIT. DELAVKA (VERA) VEZNIK

PTICA DRESKAČ KARLOVAC

IZVOR BERILIJ

1

KRAJ NA VIPAVSKEM

Ob tednu požarne varnosti v občini Ljubljana Moste-Polje

Pripravljeni nad »Rdečega petelina«

Od 22. do 29. septembra 1974 je bil teden požarne varnosti. Naša gasilska društva so se posvetila predvsem operativnemu usposabljanju članov. Po sklepu seje UO naše OGZ so bila razposlana na vse osnovne šole vabila za pisanje nalog o pomenu tedna požarne varnosti pod naslovom KAJ VEŠ O GASILSKI ORGANIZACIJI! Z vsake šole bo OGZ nagradila po eno najboljšo nalogo. Šolarje pozivamo, da pohitijo z nalogami, da jih bo OGZ pregledala. O izidu bomo poročali v naslednji številki Naše skupnosti.

Za teden požarne varnosti je UO OGZ sprejel naslednji program:

1. člansko tekmovanje OGZ,
2. sektorska vaja IGD v Javnih skladiščih,
3. vaja prostovoljnih GD na Petrolu v Zalogu,
4. razpis nalog za osnovnošolce na temo Kaj veš o gasilski organizaciji in
5. propagandno-operativno delo v društvih.

Za začetek tedna je bila 23. septembra ob 14.30 uri sektorska vaja v Javnih skladiščih. Vajo sta pripravila in jo tudi vodila poveljnik sektorja Moste Jože Pekolj in poveljnik požarnovarnostne službe Javnih skladišč Dušan Peterlin. Požar je bil improviziran z dimnimi bombami. Na tej vaji so sodelovali:

Poklicna enota požarnovarnostne službe Javnih skladišč, IGD Teol, IGD Saturnus, IGD Kolinska, IGD Izolirka in GD Bizovik.

Ves teden pa so se gasilska društva pripravljala na zaključek tedna, ko je bilo 29. septembra na nogometnem igrišču Slavija občinsko člansko tekmovanje. Prijavljena društva so tekmovala v treh disciplinah, in to v vajah:

1. z motorno brizgalno,
2. s hidrantom – 7 gasilcev in
3. v metanju cevovoda na 105 m.

Na razpis se je prijavilo iz PGD 8 društev, iz IGD pa 5 društev in ženska desetica GD Sostro. Kljub deževnemu vremenu je tekmovanje poteklo v zelo prijateljskem ozračju. V celoti je bilo možno doseči 1000 točk, uspehi posameznih društev pa so naslednji:

PGD	točk
1. Sostro	755,7
2. Slape-Polje	733,7
3. Bizovik	731,8
4. Zg. Kašelj	727
5. Zadobrova-Sneberje	684,7
6. Novo Polje	683
7. Lipoglav	568
8. Smartno	667
9. Vinje	

IGD točk

1. Papirnica Vevče 760,7
2. Saturnus – obrat Zalog 755,2
3. Teol 744
4. Kolinska 718,4
5. Izolirka 567

Ženska desetica GD Sostro zunaj konkurence – 708,2 točke.

Vse desetine so prejele spominske diplome, prve tri iz vsake skupine pa pokale; pokal je prejela tudi ženska desetica GD Sostro. Društva, ki se tekmovanja niso udeležila, pa bo obiskala komisija OGZ in bodo morala v svojih domovih pokazati, kako so pripravljena za morebitno akcijo. Pred komisijo bodo stopila PGD Zalog, Dolsko, Senožeti in Prežganje ter IGD Saturnus Ljubljana in SAP.

Prav za zaključek tedna požarne varnosti pa je bila 1. oktobra popoldne zelo uspešno izvedena velika mokra vaja prostovoljnih gasilskih društev, enega industrijskega društva ter enote gasilcev Petrola v Zalogu. IVAN KOS

HERMINA HRIBAR

8. oktobra, ko smo stali ob odprtem grobu in se poslavljali od HERMINE HRIBARJEVE iz Petelinj, nam je spomin nehoti uhajal v vojna in povojna leta. Bila je skrbna gospodinja in mati šestim otrokom. Z možem sta si že pred vojno zgradila lep dom, otrokom pa toplo ognjišče. Njene pridne roke ter dobro srce so bile vedno pripravljene pomagati kadarkoli in kjerkoli je bilo treba.

Takoj ob okupaciji je vedela, kaj je dolžnost slovenske žene. Otroke je vzgajala v duhu Slovencev, ki so znali ljubiti in tudi braniti zasužnjeno domovino. Hčerka Mara je morala v cvetu mladosti žrtvovati življenje za svobodo. Kakor tisočim materam je tudi tovarišici Hermini krvavelo srce! A ni je strlo, ker je razumela, da žrtve ne bodo zaman! Ponosno je prenašala svojo bol in še z večjo odločnostjo pomagala v boju proti zatiralcem. Prišla je svoboda in počasi so se celile rane v družinah, kjer jim je vojna vzela koga od najdražjih. Toda Hribarjeve je usoda udarila še enkrat. Posegla je v mirno družinsko življenje in jim iztrgala še drugo hčer Franco, ki ji je kal bolezn pustila tujina, taborišče.

In memoriam

Bila je članica ZZB NOV, navdušena pristašinja medvojnne in povojne organizacije AFZ, odbornica RK, kjer je z vso požrtvovalnostjo in s svojo zgovornostjo agitirala in zbiralala krvodajalce v svojem okolju, bila je dolgoletna blagajničarka SZDL za Petelinje in Kamnico. Tudi na sestankih razširjenih sej KS je vedno zastopala pravična in pravilna stališča. Ni je več med nami, nič več ne bo njenega veselja smeha in dobre volje. Živela pa bo naprej v svojih otrocih, katerim je bila vedno vzor, v vseh nas pa bo ostal spomin na delovno, dobro in iskreno tovarišico.

MARTINA TRDIN

METOD KRMEC

Ta dni smo pokopali na pokopališču v Polju zaslužnega prvoborca, spomeničarja in odlikovanca z visokimi odlikovanji METODA KRMECA iz Zaloge. Tovariš Metod se je rodil leta 1909 v Zg. Kašlju kot član številne delavske družine. Oče je kmalu po njegovem rojstvu odšel v Ameriko, od koder se ni več vrnil. Mati je ostala sama z otro-

ki in jih kot tovarniška delavka s težavo preživljala. S 16. letom je bila njegova življenska pot trda, polna pomanjkanja in tudi boj za vsakdanji kruh, ki ga je tako redko kdaj okusil. Kot zaveden proletarec je bil leta 1935 sprejet v komunistično partijo in v njej deloval vse do svoje prerane smrti.

Leta 1941 se je takoj vključil v Osvobodilno fronto na terenu v Zalogu in v njej organizirano deloval do maja leta 1942, ko je odšel v partizane. Vključil se je v I. slovensko brigado II. grupe odredov in se z njo udeležil nešteto bojev na Dolenjskem in drugje. Doma je zapustil ženo in dva nepreskrbljena otroka. Kasneje je bil vključen v gradbeno ekipo pri CK KPS.

Ko se je po osvoboditvi vrnil domov, ni več našel svoje žene Francke. Okupator in domači izdajalci so jo odpeljali v Dachau, od koder se ni več vrnila.

Tovariš Metod se je po svobodi vključil v obnovo porušene domovine. Kot gradbeni strokovnjak je deloval na vseh področjih obnove. Kot pri borbah-partizanih je bil tudi pri vaščanih zaradi svoje delovne vneine in strokovnosti izredno priljubljen. Marsikdo ga bo težko pogrešal.

Pred leti si je ponovno ustvaril skromen dom in z družico je zadovoljno živel. A kruta, zahrbtna bolezen ga je strla in po dolgotrajni težki bolezni je omahnil v smrt.

Vse prežgodaj je odšel od nas. Njegovo delo še ni bilo končano, še bi bilo treba obnavljati, graditi... A Metod zdaj počiva v domači slovenski zemlji. Pokopali smo ga 12. oktobra z mnogostevilno udeležbo ter kot prvoborca z vso vojaško častjo. Njegov lik – lik komunista bo še dolgo živel med nami.

LUDVIK KUKAVICA

O razvijanju turistične dejavnosti v Zadvoru

V brunarici bo prijetno

Članka Vljaka Krivokapiča v 39. številki Komunista in Eda Svetka v zadnji številki Nsk sta me spodbudila k temu, da sem napisal teh nekaj vrstic o našem razvijajočem se turizmu. Ker razmer drugod ne poznam, se bom raje omejil na „svoje“ področje – na področje krajevne skupnosti Zadvor.

Pri nas smo v aprilu leta 1973 ustanovili turistično društvo, sprejeli pravila in opravili vse potrebno za legalno delo društva. Namen ustanovitve društva je bil dovolj jase. Čas, v katerem živimo, in razmere so pri nas za razvoj turistične dejavnosti nadvse ugodne. Manjka nam samo delovne zagnanosti in smisla za razvoj turizma. Pri ustanovitvi društva nas je vodila misel, da je skrajni čas nekaj storiti za ohranitev narave in njene lepote ter ji dodajati tisto, kar jo dopolnjuje.

Naš kraj za zdaj turistično in urbanistično ni obdelan, menim pa, da bo kmalu prišel čas, ko se bo prižgala zelena luč za stanovanjsko gradnjo. Takrat pa bo resno ogrožena tudi narava, njena lepota. Zdjaj je še čas, da si zagotovimo koticke, v katerih bomo pozneje lažje dihal. Zato je naše turistično društvo izdelalo študijo o razvoju turizma na našem in sosednem območju in jo dostavilo ljubljanskemu urbanističnemu zavodu, da bi pri bodočem programiranju upoštevali tudi rekreacijo občanov, ki bodo v bodoče živeli tukaj.

Društvo je pričelo z delom takoj, in to tako zagnano, da je bilo kmalu videti tudi uspehe. Pri tem pa se je vodila tudi ideja, da bi v poraščenem gozdnem terenu nad Zadvorom začeli razvijati rekreacijski center. Prva ovira so bila seveda sredstva. Del teh si je društvo pridobilo z organizacijo zabav in veselici in delno iz dotacij.

Preden bi kaj začeli, je potrebno pridobiti prostor – zemljišče in objekte, ki bi služili osnovnemu namenu. Lastniki gozdov so nam podarili 65 smrekovih in borovih dreves. Te smo člani posekali, jih dali razrezati in zdaj bi iz tega radi sestavili lično brunarico. Čemu naj bi služila, verjetno danes se marsikomu ni jasno. Zato naj povemo, komu naj bi služila in zakaj:

1. V brunarico bi prek zime spravili vse potrebne rekreacijske rekvizite, ki jih poleti potrebujemo v hribih. Za zdaj smo vse te stvari spravljali na različnih mestih in celo na neprimernem kraju. V brunarici bo majhen ličen bife, kjer bo moč obiskovalcem postreči z jestvinami in pijačo. V njej bo manjši salon za predavanja, prikazovanje diapozitivov, za sestanke društva in manjše zabave. Zraven bo še koticke, tak, ki bo v brunarico najbolj sodil.

2. Okoli brunarice bo mogoče postaviti razna igrala in igrišče za dnevno rekreacijo (za zdaj je gotovo balinišče), kot so gugalnice, taborni ogenj, manjše strelšče in manjše kegljišče. Kasneje bo možno tudi okoli zgraditi še igrišča in podobno.

3. V morebitni vojni nevarnosti bi v salonu delali v manjšem obsegu tudi šola, štab CZ in podobno. V končni fazi naj bi bila brunarica tudi izhodišče za bodočo TRIM stezo.

Člani turističnega društva se zavedamo težav, s katerimi smo se spoprijeli. Zato menim, da rekreacijski center ni samo stvar članov turističnega društva, ampak vseh občanov in množičnih organizacij.

O dejavnosti turističnih društev je tovariš Krivokapič v Komunistu tudi zapisal: „Društvo bi moralo dati intonacijo turističnemu ozračju v svojem kraju in na območju, in to na način, ki bi skrbel za kar najvišjo temperaturo. Tako imamo dejavnosti, ki se do mere dopolnjujejo z drugimi subjekti, ne poskrbimo pa, da bi društvo postalo najširša asociacija delovnih ljudi in

občanov, pravo mesto, kjer bi se o turizmu kot fenomenu proizvodnje in porabe govorilo in razpravljalo. Zato se večkrat znajdemo v dvomih, ko razmišljamo o turističnem društvu: kaj je to, družbenopolitična organizacija, družbena organizacija, proizvodna organizacija ali mešanica vsega tega. To pa ni dobro. Prav to nam da misliti, da ustavnega organiziranja tam niso dobro sprejeli in zato niso dosti napravili.“ Tovariš Krivokapič je pri nas zadel v živo, kajti še vedno obstaja prepričanje, da je to društvo nebedigatreba, ki mu ne moremo dojeti njegovega smisla zato, ker prepočasno dojemamo vse, kar se na novo poraja in kar bi v bodočnosti še kako služilo v prid vsem.

Tovariš Edo Svetek je sicer v Nsk napisal nekaj o gostinskem turizmu, in to predvsem o gostilni Pri Micki v Dobrunjah, menimo pa, da bi bilo treba o turizmu pisati nekoliko obširneje. Turizem ni samo dobra kapljica in dober zalozag pečenke, marveč tudi vrsta drugih elementov, ki z gostilno nimajo mnogo skupnega!

ALOJZ KASTELIC

TABORNIŠKI KROS

Četa Samorastniki iz taborniškega odreda Črni mrav, ki deluje na OŠ Ketteja in Murna, je priredila v soboto, 28. septembra, kros v Bormesu. Na startu se je zbralo 36 tekmovalcev in tekmovalcev različnih starosti. Da pa bi bilo tekmovanje čimbolj izenačeno, so bili udeleženci razdeljeni na tri jakostne skupine. Konkurenca je bila izredno močna, tako da je bil zmagovalec znan šele na cilju. Seveda pa ob progi ni manjkalo navijačev, ki so svoje prijatelje izredno bučno spodbujali. K dobremu razpoloženju je prispevalo tudi vreme, ki je bilo tekmovalcem izredno naklonjeno, saj je ves dan sijalo toplo jesensko sonce.

ZA TABORNIŠKI ODRED ČRNI MRAV MUC

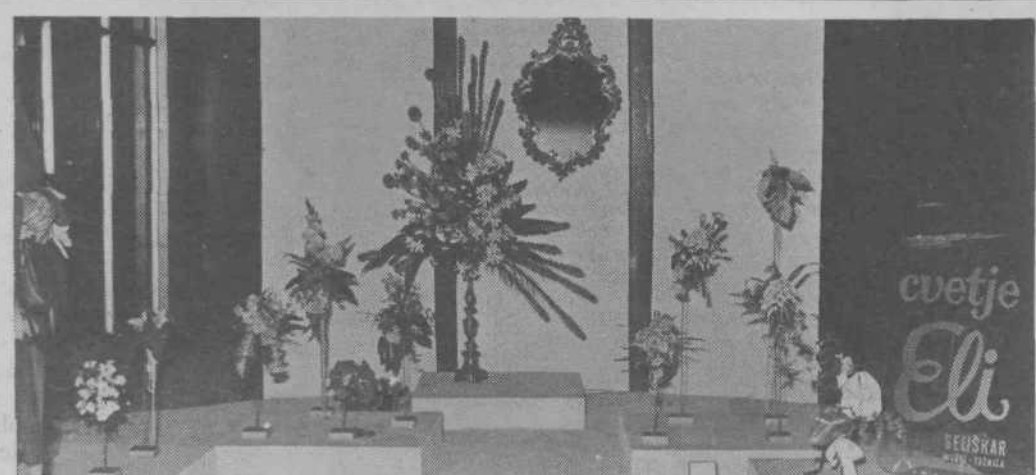
VISOK JUBILEJ ŠOLE V HRUŠICI

OŠ Hrušica praznuje visok jubilej – 90. obletnico delovanja. Slavnostna proslava bo v soboto 23. novembra ob 16. uri v kulturnem domu poleg šole.

Po proslavi bo odprta v šolskem poslopju razstava dokumentov in predmetov borcev NOV in internirancev z območja KS Hrušica – Fužine in Bizovik – nekdanjih učencev OŠ Hrušica.

Cvetje v sto inačicah

Zakonca Seliškar iz Most sta na razstavi „Hortikultura 74“, ki je bila nedavno tega v prostorih Gospodarskega razstavišča, prejela za izvirno in domiselno aranžerstvo zlato medaljo z diplomom